

IN DE SCHIJNWERPER

Mike Stoof: 'Hoe moet dat? Doe eens voor'

Mike Stoof (30) woont sinds twee jaar met zijn vrouw Barbara (26) en hun dochters Hilde (bijna 3) en Lovis (bijna 1) op Zuideinde 65.

Zwanenburg

Daar hebben we de eerste jaren gewoond. Mijn vrouw komt daar vandaan. De oudste is er geboren. Het huis werd te klein, we zagen dit en hebben binnen tien minuten besloten het te kopen. Allebei zouden we daar wel naartoe terug willen, omdat allebei onze vriendengroepen daar wonen. Haar vriendinnen hebben kinderen in dezelfde leeftijd. Ze rijdt soms wel drie keer per week die kant op. Ik ga daar op vrijdagavond met vrienden een beetje slap te ouwehoeren en ben dan om een uurtje of elf weer thuis. Ik neem dan geen drankie, geen dingetje, niks. Je denkt als je ouder wordt toch wat meer na. Tot ik kinderen had nam ik dat niet zo nauw. Haha! Maar ik heb mijn werk en mijn rijbewijs hard nodig.

Saskia Stoof

Mijn moeder. Tot mijn negende woonden we op Klein Engeland. Zij kreeg toen een relatie met Wim Kaatee en we verhuisden naar Osdorp. Voor mij was dat heel moeilijk, omdat ik tot dan altijd met haar samen was geweest. En hier had ik mijn vrienden. In de puberteit heb ik heel wat botsingen met Wim gehad. Ik was niet de makkelijkste. Nu gaat dat allemaal goed en kom ik graag bij hen. Veel mensen kennen mijn oma Zwaantje Stoof van de Veldweg nog wel. Ze is 90 en woont in Wormer. Als ze bij ons gegeten heeft zegt ze: 'Zo. Het is voor de komende twee weken wel weer genoeg geweest, want ik ben helemaal kapot.'

René van Laarhoven

Mijn vader. Ik lijk zowel qua uiterlijk als qua karakter heel erg op hem. Toen mijn moeder zwanger van hem was had hij al een ander. Ik heb hem dus nooit thuis als 'mijn vader' meegemaakt. Als sergentsmajoor bij defensie was hij veel van huis. Als hij thuis was haalde hij me op. Later werkte hij bij de Bijzondere Bijstandseenheid. Een heel stoere vent, ja. Voor mij is hij meer een goede vriend dan een vader.

Barbara

We gaan al elf jaar met elkaar. Toen wij acht jaar geleden trouwden zei ik tegen allebei mijn ouders: 'Ik ga iets doen wat jullie niet gedaan hebben, namelijk bij elkaar blijven.' Tot nu toe lukt dat nog aardig. Haar ouders en opa en oma zijn ook nog altijd bij elkaar. We zijn aan elkaar gewaagd. Af en toe is er best wel eens ruzie. Zodra de kinderen op bed liggen zeg je wat je ergens van vindt en gaan

we weer verder. We vinden dat je je eigen leven moet blijven leiden. Maar in het weekend is er echt een hele dag voor het gezin. Samen kom je er wel uit. (Zachtjes:) Ik ben nog steeds heel verliefd op haar.

Hoveniersopleiding

Ik ben in Haarlem naar het vmbo gegaan en koos voor tuin- en landbouw. Na de mbo-hoveniersopleiding in Alkmaar heb ik een jaar gewerkt. Daar was ik op mijn negentiende helemaal klaar mee. Ik ging veel naar Ajax, zat met zijn allen in de kroeg en het was lang leve de lol. Opeens wilde ik dat niet meer. Toen heb ik bij defensie gesolliciteerd, bij het korps mariniers in Rotterdam. Geen gezeik en gewoon gaan. Ik wilde denk ik mijn vader laten zien dat ik dat ook kon.

Korps mariniers

Van de 500 sollicitanten worden er maar twintig aangenomen. Ik ging ervoor. Ik had daarvoor al veel in de sportschool getraind. De laatste medische keuring kwam ik niet door, omdat ik een S-bocht in mijn rug zou hebben. Tijdens de psychologische keuring was ik binnen vijf minuten al klaar en mocht ik de medische keuring overdoen. Moest ik anderhalf uur op een loopband lopen met 45 kg bepakkings

op mijn rug. Tralala, niks aan de hand. De snelheid werd opgevoerd en na een uur was het wel goed. De opleiding begon met je kop kaalscheren, je werd ingedeeld en binnen enkele minuten renden we over het veld. Je wordt zogezegd helemaal uit elkaar getrokken en je leert heel veel. Als je denkt dat je niet meer kunt, dan kun je altijd nog verder. Je leert ook samen te werken en zelfredzaam te zijn, te overleven in moeilijke situaties.

Combat Life Saver

Daarna ging in naar de operationele kazerne in Doorn en werd opgeleid tot Combat Life Saver. Naast je gevechtsfunctie moet je levensreddende hulp kunnen bieden aan gewonden binnen je groepje. Schotwonden, amputaties, noem maar op. Na de koud-weer, berg en jungle training zou ik aan de korporaalsopleiding beginnen, maar drie maanden voordat mijn oudste dochter werd geboren werd ik bij die orkaan op Sint-Maarten ingezet en kon ik niet weg. Terug in Nederland wilde ik zes weken voor de bevalling niet langer meer weken van huis zijn. Dat was in 2018. Op woensdag gingen we het veld uit, ben ik gaan douchen en in de auto heb ik mijn neef Yuri Rutte gebeld. Ik mocht

de volgende dag langskomen. Daarin verschil ik dus met mijn vader. Bij hem ging die baan voor alles. Qua werk zijn er niet veel mensen die kunnen wat hij doet, maar qua vrouwen en kinderen vind ik hem maar een mietje. Ik duik niet weg voor de gevoelige kant. Kijk, mijn moeders familie en ook bij de Kaatee's zijn niet van 'defensie'. Die zijn er allemaal voor en met elkaar. Dus dat heb ik gelukkig ook goed meegekregen.

Rutte Groep

Ik ben daar begonnen als voorman, moest opnieuw naar school en kreeg langzaam projecten toegewezen. Ik zit nu in mijn laatste jaar voor uitvoerder. Ik heb de laatste negen maanden een groot industrieterrein gedraaid, d.w.z. alles eruit, pvc-pijpen voor de kolkjes aansluiten, banden zetten op specie, het hele bestek lezen, uitzetten en zorgen dat de stratenmakers aan de gang kunnen. Ik werk zowel met mijn hoofd als met mijn handen. Ik kan ook op shovels rijden. Ach, men leert.

Ik ben van 'Hoe moet het? Doe eens voor. Ah joh, dat kan ik beter. Ga effe aan de kant.' Haha! Negen van de tien keer lukt het en als het niet gaat moet je dat netjes toegeven. En vragen hoe het wel moet. Ik probeer die jongens erbij te betrekken en merk dat ik steeds meer leidinggevende aan het worden ben. Mijn bazen zijn wel tevreden met me, ja. Ik wil hier graag mee door. En ook leren hoe je bijvoorbeeld kademuren moet herstellen.

Lees verder op pagina 13 >

> Vervolg van pagina 9

Wat vind je belangrijk in het leven?

Genieten. Mijn gezinnetje staat op nummer een. Wat we in de toekomst ook zullen doen, als wij maar bij elkaar zijn. We hebben het goed. Een paar keer per jaar gaan we op vakantie en als de kinderen iets nodig hebben dan kan ik dat kopen. We

werken er hard voor, mijn vrouw werkt vier dagen per week, maar we kunnen er ook goed door ontspannen. Ik kan niet goed stilzitten. De hele tuin, het hek, het verandaatje, alles heb ik zelf gedaan. Ik ben dol op barbecueën; ik kan dat het hele jaar door doen. Het buurtje hier is ook top.

Marijke van der Pol
